

Sygn. akt: XU-329/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 27 listopada 2013r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **T. T.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 12 kwietnia 2013r. znak: (...)

i z dnia 06 czerwca 2013r. znak: (...)

w sprawie **T. T.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy T. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 13 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. i nadal.

Sygn. akt X U 329/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 12 kwietnia 2013 r. odmówił ubezpieczonemu T. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 13 kwietnia 2013 r. do dnia 15 kwietnia 20103 r.

Decyzją z dnia 06 czerwca 2013 r. odmówił ubezpieczonemu T. T. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 16 kwietnia 2013 r. do dnia 29 kwietnia 20103 r. i nadal.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za okres od dnia 13 kwietnia 2013r. do dnia 15 kwietnia 2013 r. nie przysługuje wnioskodawcy wobec orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, który uznał, że wnioskodawca od dnia 13 kwietnia 2013 r. był zdolny do pracy, w związku z czym nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego za ten okres. Zasiłek chorobowy za okres od 16 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. nie przysługuje, gdyż niezdolność do pracy powstała w okresie późniejszym aniżeli 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego. Wnioskodawca do dnia 31 grudnia 2012r. był zatrudniony w Sp. z o.o. (...).

Podstawę odmowy zasiłku chorobowego za w/w okres stanowi art. 59 ust. 1, ust. 2 i ust. 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512. oraz art.83 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – dz. U. z 2009r., Nr 77, poz. 512.

We wniesionych od tych decyzji odwołaniach wnioskodawca domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za te okresy. Zdaniem wnioskodawcy w dalszym ciągu był on niezdolny do pracy co potwierdza dokumentacja w sprawie, a w szczególności konsultacja neurologiczna z dnia 15 kwietnia 2013r. Z tego względu nie zgadza się z decyzją Lekarza Orzecznika ZUS i przeprowadzonym przez niego pobieżnie badaniem. W dniu 07 maja 2013r. wnioskodawca był badany przez lekarza orzecznika ZUS i wówczas przyznano mu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 3 miesięcy.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołania wniosła o ich oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Sąd stosując zasadę ekonomiki procesowej połączył obie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. T. z zawodu technik mechanik od dnia 30 października 2012r. był niezdolny do pracy z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa. Kolejne zwolnienie lekarskie wnioskodawca otrzymał na okres od 18 marca 2013r. do 15 kwietnia 2012r. i następnie od 16 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. i nadal. Strona pozwana korzystając z przysługującego jej uprawnienia wyznaczyła kontrolne badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS celem dokonania oceny zasadności wystawionego za w/w okres zwolnienia lekarskiego. W dniu 12 kwietnia 2013 r. wnioskodawca poddany był kontrolnemu badaniu lekarza orzecznika ZUS, który dokonał oceny zasadności wystawionego zaświadczenia lekarskiego o niezdolności do pracy za okres od 18 marca 2013r. do 15 kwietnia 2013r. Lekarz orzecznik ZUS przeprowadził kontrolę wydanego zaświadczenia o niezdolności do pracy w dniu 12 kwietnia 2013r. i uznał wnioskodawcę za zdolnego do pracy od dnia 12 kwietnia 2013 r. Decyzją z dnia 12 kwietnia 2013 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 13 kwietnia 2013r. do 15 kwietnia 2013r., a decyzją z dnia 06 czerwca 2013r. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 16 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. i nadal.

Dowód: akta zasiłkowe strony pozwanej

Postanowieniem z dnia 28 maja 2013 r., Sąd na podstawie art. 468 § 2 pkt 4 i § 4 k.p.c., podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawca T. T. był niezdolny do pracy w okresie od dnia 12 kwietnia 2013 r. do dnia 15 kwietnia 2013 r. czy też z dniem 12 kwietnia 2013 r. odzyskał zdolność do pracy.

W wydanej w dniu 02 września 2013 r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawcy min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego z uciskiem korzeni rdzeniowych i objawami korzeniowymi oraz przewlekłym zespołem bólowym i uznali, że w okresie od dnia 12 kwietnia 2013r. do 15 kwietnia 2013r. oraz w okresie od 16 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. i nadal, wnioskodawca był nadal niezdolny do pracy. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawca od dnia 12 kwietnia 2013r. był nadal niezdolny do pracy, co potwierdza fakt, że od 13 kwietnia 2013r. lekarz orzecznik ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia rehabilitacyjnego uznając wnioskodawcę za nadal niezdolnego do pracy. Wnioskodawca był badany w dniu 07 maja 2013r. przez lekarza orzecznika ZUS, który potwierdził wówczas występowanie u wnioskodawcy przewlekłego zespołu korzeniowego.

Dowód: opinia biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa z dnia

02.09.2013r. - k. 19 as.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziły się strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2010r. Nr 77, poz.512, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badanie lekarskie na dzień 12 kwietnia 2013r. celem zbadania zasadności wystawionego wnioskodawcy zaświadczenia o niezdolności do pracy. Zdaniem Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca od dnia 12 kwietnia 2013r. był zdolny do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawca od dnia 12 kwietnia 2013r. był niezdolny do pracy i niezdolność ta trwała do dnia 29 kwietnia 2013r. i nadal. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wnioskodawca w okresie od 12 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. i nadal był niezdolny do pracy. Okoliczność te potwierdzili w wydanej w dniu 02 września 2013r. biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog. Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawcy.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawcy i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Strony postępowania zgodziły się z wydaną w sprawie opinią.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, uwzględnił odwołania ubezpieczonego i zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy T. T. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 13 kwietnia 2013r. do 29 kwietnia 2013r. i nadal.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.